

Keringő a padláson – ma este mutatják be Ivan Bukovean színművét a Szarvasi Szlovák Színházban

Gömörből indult, itthon és Magyarországon játszó szlovákai magyar színészek adják elő Ivan Bukovean Slueka pre dvoch, alebo domáca 1ibenica című tragikomédiáját Szarvason, szlovákul. Keringő a padláson – ma este mutatják be Ivan Bukovean színművét a Szarvasi Szlovák Színházban

Gömörből indult, itthon és Magyarországon játszó szlovákai magyar színészek adják elő Ivan Bukovean Slueka pre dvoch, alebo domáca 1ibenica című tragikomédiáját Szarvason, szlovákul. Az előadást Gergely László rendezte.

Azon a múlt, napsütötte szombat délelőttön is bebizonyosodott, az élet a legjobb rendező. Komáromból Dél-Komáromba indultunk Bocsárszky Attilával, a kassai Thália színészével, a Csokonai Művelődési Központba. Néhány napig ott próbálta az alkalmi társulat a Keringőt. Bocsárszky a Komáromi Jókai Színházban játszotta esténként a Dankó Pista című daljáték festőművészt, a kassai Thália Színház turnéja keretében. Át a hídon göncruszkai parasztházáról, február tizenharmadikán született harmadik fiáról, Botondról meg A fősvény című Molière-darabról mesélt, amelynek a címszerepét alakítja majd májusban Kassán, amikor telefonon keresték. Dósa Zsuzsa, a győri Nemzeti Színház színésznője hívta. Belehajtottak a kocsijába, nem tud jönni a próbára. Gergely László, a rendező pedig betegség miatt maradt otthon. Ferencz Bálint vonattal érkezett Budapestről, ahol a József Attila Színházban éppen Virágos Mihály köznemeset próbálja, Nagy Ignác Tisztújítás című színművében. Bocsárszky Attila láthatóan nem örült a karambol hírének. Útközben a művelődési központig Lopahinról mesélt, Csehov hősről, meg arról, milyen nagyon szereti a Cseresznyészkertet. Az apró színpadon azután életre kelt Bukovean darabja. Remeteként él a Férfi a padláson, közben odalent a Nő Dodóval, a fiatal albérlővel csalja. Bocsárszky és Ferencz a két férfi találkozását próbálták. Szlovákul.

„Budapesten dolgoztunk az előadáson eddig egy üres próbateremben. Négy csupasz fal között, néhány széssel” – mesélte a szünetben Ferencz Bálint. „A Keringő a padláson nagyon jó darab, napjainkban is érvényes a története, nem kell belemagyarázni semmit. Manapság divat üzenni. Mi nem üzenünk, csak igyekszünk jól eljátszani a szerepeinket. A díszlet egy koffer. Abban vergődünk mindhárman. A végén pedig az egész színpadot betöltő koffer tetején már csak ketten maradunk Bálinttal” – ült le mellénk Bocsárszky Attila. „A két férfi jól megírt, bonyolult jellem. Még öngyilkosok sem tudnak lenni, pedig többször megpróbálják. Eldöntik, még ebből a közegből is kilépnek. De egy padlásról hová lehetne feljebb költözni? Csupán a háztetőre mennek-e a végén, vagy eltűnnek a valóságból? Gergely László rendező azt kérte, minél többet adjunk magunkból a szerepbe” – mondta Bálint.

„A szarvasi színháznak vannak kialakult játszóhelyei, azokon a helyeken játsszuk majd az előadást. Arról is szó van, hogy lesz turné Szlovákiában, szlovák nyelven. Azután majd magyarul is előadjuk. Magyarul kezdtük próbálni, mivel Gergely László nem igazán beszél szlovákul. Tehát magyarul elemeztük a darabot, majd két hét után áttértünk szlovákra, amikor a rendező a szövegkönyv szerint már tudta, hol tartunk. Évek óta játszom szlovák szerepeket Kassán, az Állami Színházban. Nem okoz semmilyen gondot” – mondta Bocsárszky Attila.

„Dodó az első szlovák szerepem. Budapesten végeztem a főiskolát, magyarul gondolom végig a mondatok sorrendjét, azután villámgyorsan fordítok szlovákra. A Keringő a

padláson attól nehezebb, hogy irodalmi szöveg, ehhez mérten kell mondani. Más problémákat vet fel, mintha egy kiló kenyeret kérnék” – árulta el Ferencz Bálint.

Az élet rendezte „előadás” itt még nem ért véget. Másnap délután a Komáromi Jókai Színházban megjelent Dósa Zsuzsa. Pótautóval, Szarvasra utazóban, Bocsárszky Attiláért érkezett. A színház idénre megújult művésztársalgójában beszélgettünk a nemrég Domján Edit-díjban részesült színésznővel.

„Piros jelzést kaptam az úton, megálltam. Mögöttem jött egy hölgy, aki nem figyelte a lámpát, és összetörte a kocsimat” – mesélte előző napi „élményét” Zsuzsa. Pedig szüksége van az autójára, Győrből Szarvasra rohan és vissza. Már két hónapja.

„A Keringő a padláson a harmadik szarvasi előadásom. Előtte a Passióban és a Zsofka néni meséiben szerepeltem. Ez utóbbit egy olyan néni meséiből írták, aki Szarvason élt. A Szarvasi Szlovák Színház talált rám. Buszon utaztam, egyszer csak felhívott egy férfi, s megkérdezte, lenne-e kedvem Magyarországon szlovákul játszani. Vállaltam” – mondta mosolyogva a színésznő.

Győr és Szarvas között háromszázhusz kilométer a távolság. Miért érte meg ezt annyiszor megtenni? – kérdeztem. „Egyrészt, mert izgalmas dolog egy másik nyelven beszélni, játszani. Másrészt, mert olyan társaságra leltem Szarvason, amely a győri színházi családom mellett a második színházi családom lett” – avatott be a színésznő, majd azzal folytatta: „Emberi kapcsolatokról és helyzetekről beszélünk az előadásban, ami hétköznapi dolog. Ha ezeket „szétboncoljuk”, minden pillanat nagyon izgalmas lesz. A Nő élete ebben az előadásban maga a küzdés. Ezt kell megjelenítenem. Küzdeni a szabadságért, a szerelemért, a másik emberért, magamért. Fordulatokban bővelkedik a szerelmi háromszög. Mulatságos fájdalmai vannak ennek a történetnek. Olyan a humora, hogy az ember inkább sírna” – mondta Dósa Zsuzsa, és elárulta, hogy tavasszal Budapesten, az Aranytíz Színházban magyarul játsszák majd havonta Bukovean tragikomédiáját. Ma este eredetiben, szlovákul élvezheti a közönség a Szarvasi Szlovák Színházban.

BÁRÁNY JÁNOS